

عنوان مقاله:

فلسفه برای کودکان (p4c): رویکرد تلفیقی به آموزش تفکر (فرایند محوری و محتوا محوری)

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی نوآوری و تحقیق در هنر و علوم انسانی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

احمد اکبری - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد بردسکن

رضا جهانی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نیشابور

خلاصه مقاله:

بررسی دو رویکرد رایج فرایند محوری و محتوی محوری در برنامه فلسفه برای کودکان و پاسخ به این سوال اساسی است که آیا می توان رویکرد تلفیقی را بعنوان رویکرد بدیل در این برنامه وارد کرد؟ هدف پژوهش حاضر است، بر این اساس، ابتدا رویکرد های فرایندی و محتوایی بررسی شده و تاملی بر قوت ها و نارسایی های آنها صورت می گیرد، سپس رویکرد تلفیقی بعنوان بدیلی برای رویکردهای موجود پیشنهاد شده و به تشریح چگونگی این رویکرد پرداخته می شود. یکی از دستاوردهای مقاله این است که تاکید صرف بر فلسفیدن منجر به طرح برنامه های همچون فرایند محوری لیپمن در برنامه (p4c) شده است، ازسویی دیگر رویکرد محتوایی درصدد تبیین اندیشه های فلسفی به شکل داستانی است و نمونه بارز آن در محتوای فلسفی دنیای سوفی اثر گاردنر دیده می شود، تاکید این روش بر محتوای فلسفی باعث بی توجهی این رویکرد به فرایند فلسفیدن شده است. نتیجه آنکه فلسفه برای کودکان را باید تلفیق دو رویکرد محتوا محوری (Content Approach) و فرایندمحوری (Process Approach) دانست که در محتوای داستانی با مضامین فلسفی و طرح آنها در اجتماع پژوهی نمود پیدا می کند.

کلمات کلیدی:

فلسفه برای کودکان ، رویکرد فرایندی ، رویکرد محتوایی ،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/431917>

